

עין משפט ונר מצוה

יג א מיי פ"ו מהלכות מדרים הלכה ו סמג לאוין נמצ טויר י"ד סימן רכא):

יד ב מיי שם הלכה ה: **ב**ו ג מיי שם הלכה ז **ו**שפט שם טושי"ע **ו**י"ד סימן רכא ענין ב: **ב**ו ד מיי שם הל' ה: **י**ז ה מיי פ"א מהלכות מחוסרי כפרה ה': **י**ו מיי שם פ"ג הלכה ו: **י**ח ז מיי שם: **י**ב ח מיי פ"י מהלכות שגגות הלכה ו סמג ענין ריו:

תורה אור השלם

- זאת תורת ה'וב ואָשֶׁר תִּצַּא מִפְּנֵי שִׁבְתָּהּ וְזַרַע לְעֹמֶק־בָּרָה:

- ויקרא טו לב וְהִקְרִיבוּ לִפְנֵי יְיָ וּכְפָר עֲלֶיהָ וְשָׁרָהָה בַּמִּקְרָא דְּמִיָּה וְזאת תורת ה'ולָקֶחַת לָזָכָר אוּלָּקְבָהָ:

ויקרא יב ז

מוסף רש"י

מדרש. כיון מכלמא וספלא וספיא פסא שם מדרשי מקלמא (ברכות יא: וכו') קדושין טו. הני בחני. לענין הקרבת קרבנותיו שלוחי דידן הוו או שלוחי דשמיא. ולא שלוחי דידן ונפקא מינה למורד הנאה מהני, הסכסן מותר להקריב קרבנותיו (קדושין כג: וכו') יומא (יט.). משמשות במוך. מותרות לתת מון במקום משמש כשהן משמשות כדי שלא יתעברו (בימות יב: ק:). ופסוקי נבימות וזרע (כתובות לו): או: תקנתן הוה לשמש במוך של יתעברו (נדה טה.). אדם מביא קרבן עשיר על אשתו. הוא חייב קרוב ליהנה וצריכה, ואם הוא עשיר אין יכול לומר היא אין לה כלום ויפטר קרבן עני (ב"מ קד:). או: שלם היתה עניה ומחייבה קרבן עני ולא הספיק להביא קרבן עני עד שניסת, לו, הי כי זה מנא קרבן עשיר על אשתו (נדר דכ.). וכן קרבנות שחייה. שלם נזכר ונדה. כגון קרבן ישימה ואשם ונחמא שעליה (ב"מ קד:). וכן בכל קרבעת שהיא חייבת קודם לכן ואפילו קרבן קבוע שאינו צעולה ויורד (נדר דכ.).

שהסמיכו על הפסוקים: לא ילמדנו בקרא. בגמ' מפרש טעמא: אבל בלמד הוא את בנו בקרא. למנה קעביר ואש"פ שמונה על האכל ללמד את בנו שמא היה מואל אחר שהיה מלמדו. בכל מייל דלא עביר לנפשיה למדור בטעמא כל דהו אמר דלא מיקרי הנאה: בגי' אלא מחוסר כפרה שאני. דלא צעין דעת הלךך לאו שליחותיה קא עביר כיון דיכול להקריב בלא דעמו אבל שאר קרבנות דבעי דעת שלוחי דידן ניניה ואסור: דעת. אם ראוהו חייב קרבן אין שמעון יכול להפרישו ולהקריבו שופטו כי ראוהו חוץ ממחוסר כפרה דגלי ביה קרא שהאכל מנא על בניו להמירם בקדשים והכהן מקריבו אש"פ שאינו יודע שהוא של קטן: ואת תורת הוב בין גדול בין קטן. לענין קרבן כתיב וקטן לאו בר דעת הוא להביא קרבן אלא אביו מביא על ידו: כגמא בת לידה היא. וכיון דביולדת לא מאי למידרשיה לרבות קטנה גבי זב ומי לא דרשינן ליה לרבות קטן: שלש נשים משמשות במוך. צריכות לשום מוך בזהו מקום לקלוט את אורע שלא תתעבר: בין פקחת בין שושה. נתי דלא מצינ לרבווי קטנה מרבינן שוטה דגם היא לאו בת דעת היא ובעלה מביא עליה בלא דעתה להמירה בקדשים כדברי רבי יהודה אשתו חייבת כשהיא מחוסרת כפרה או אכלה חלב או אם חייבת אשם אכל לא אם נדרה קרבן דאם כן ולא מאי למימר עניה היא אביו עליה קרבן עני אלא כיון שהוא מחוייב להביא קרבנותיה והוא עשיר תריך להביא קרבן עשיר וכן כל קרבנות שהיא חייבת כשהיא מחוסרת כפרה או אכלה חלב או אם חייבת אשם אכל לא אם נדרה קרבן דאם כן ועוד בכל יום כדי להקטירו: שכך ברבבה לו כל אחרייות דאית לי עיך בן קדמת דנא. כשהבעל מגרשה היא כותבת לו שובר שהיא פורעמו מכל אחריות שהיה לה עליו אלמא כל דבר שהיה עליה בנאחיות היה הבעל חייב קודם שגירשה:

לה:

ר"ן

בתנ"י ו**סורס** **אם** **סרומוסו** **ואם** **מעשרוסיו** **לדעסו**. מפרש בגמ'

לנ: 】 לדעתו דמאן: ומקריב עליו. אי האיי מדיר כהן הוא: קיני זבין וקיני זבות וקיני יולדות. לפי שכל אלו מציאין שמי מוריס קראם קן: ומלמדו מדרש. ד'דמנות לאו ליהנות ניחנו: ולא ילמדנו מקרא.

בגמ' 】שם מפרש טעמא: **גב' איבעיא לכו הני כהני שלוחי דידן הס**. אש"ג דבפ"ק דקדושין (דף גז:.) אסיק רב הונא שלוחי דרחמנא ניניה דאי ס"ד שלוחי דידן ניניה מי איכא מידי דאנן לא מצינ למיעבד ואינהו עבדי אפילו הכי צעי הכא למיפשטא ד'ממתני' או מצריימא: הא קמחי ליה. וכיון דעביד שליחותיה מהני ליה הוא.

דבשלמא אי שלוחי דשמיא ניניהו אש"ג דשרי להו דבהאי קרבן למיכל בנדקשים וכן זה אלא גרמא הנאה בעלמא ושרי: **וליעטעמי**. דבעית למיפשט ממתני' לימני מקריב עליו קרבנות: אלא מחוסר כפרה שאני. כלומר ואדרכה תפשוט לאדך גיסא דכיון דתנא מחוסרי כפרה בלמוד דאין צריכינ דעת משמע דוקא הני משום דכיון דאין צריכינ דעת ודאי כהן לאו שליחותן קעביד אכל בשאר קרבנות האצריכינ דעת שלוחי דידן ניניהו דאי לא לימני מקריב עליו קרבנות וכוהו רבותא טפי. ומיניה לא מיפשטא צעין לגמרי דאיכא למימר דתנא מחוסרי כפרה לאשמועי' רבותא דאש"פ שמתירו לאכול בנדקשים שרי וכל שכן בשאר קרבנות ומדרבי יוחנן נמי דלמר הכל צריכינ דעת לא מיפשטא צעין לומר דשלוחי דידן ניניהו דאיכא למימר דרחמנא שוינהו לכהני שלוחין כל היכא דאיכא דעת בעלים: **חוץ ממחוסרי כפרה**. זב וזבה ומלוארע ומלוארעת ויולדת ובכולהו כתיב תורת וקרי להו מחוסרי כפרה משום שאסורינ ליכנס למקדש ולאכול בנדקשים עד שיביאו כפרתן והני כיון דאין קרבנן צא לכפרה אין צריכינ דעת אכל כל שצריכינ כפרה על חטא צריכינ דעת: **שנאמר ואם סורס הוצ זין גדול זין קטן**.

וכי היכי דלדס מביא קרבן על בנו קטן שאין לו דעת הכי נמי שלא מדעתו של חצירו: **אלא מעשה נרבי יוחנן**. דס"ל דתורת אחי לרבווי קטן קטן את תורת היולדת מאי איכא לרבווי אצילימא זין גדולה זין קטנה והא תני רב ציבי וכו': **משמשום במוך**. חייבות לשמש במוך משום סכנה שמה תתעבר ותמות אלמא לא משכחת לה יולדת שהיא קטנה. וכי מימא מאי קושיא הא אסיקנא בפ"ק דיצמות (דף קי:.) דשמא תמות קאמר ואפשר נמי דלא מיימא איכא למימר מאן דסבר הכי התם ס"ל דגנים הרי הן כסימנים 】שם】 אי נמי עדיפי מסמינים הלכך גדולה היא ולא משכחת ד'קטנה שתלד: **ההיא ואם סורס היולדת זין פקחת זין שוטה שכן אדם מביא קרבן על אשמו כר' יהודה**. כלומר אי לא אשכחן דלדס מביא קרבן על אשמו לא הוה מרבינן שוטה דלמאן קא מזהר רחמנא בשלמא בקטן לאצוה קא מזהר אלא שוטה למאן אכל השמא דלמר רבי יהודה דלדס מביא קרבן על אשמו איכא לאוקמי קרא דזאת תורת ליולדת שוטה שאין אנו צריכינ דעתה אלא דעת הבעל כיון שהוא מביא קרבנותיה: **ה"ג**.) דתניא אדם מביא קרבן עשיר על אשמו וכל קרבנות שהיא חייבת א"ר יהודה לפיכך אס פטרה אינו חייב בנאחיותן שכן כותבת לו אחריות דאית לי עליך מן קדמת דנא. וה"פ אדם מביא קרבן עשיר על אשמו שאש"פ שכל אשה שיש לה בעל לא הויה עשירה שהרי כל מן שקנתה אשה קנה בעלה אש"ה כיון שבעלה עשיר מביא קרבן עשיר בקרבנות שהיא צעולה ויורד לפי שהבעל חייב בקרבנות אשמו וכן כל קרבנות שהיא חייבת למעוטי נדריה ומדבותיה. ר' יהודה אומר לפיכך אס פטרה כלומר שגרשה אביו חייב בנאחיותן שכן כותבת לו בשובר שהיא עושה לו בשעת גירושין מכתובתה כותבת לו שהיא מוחלת כל אחריות שיש לה עליו מקודם לכן ויש בכלל לשון זה אפילו קרבנות דר' יהודה דריש לשון הדיוט ומהכא ילפינן לה צפ' המקבל (צ"מ קד.). והא דלמר הכא שכן מביא אדם קרבן על אשמו כר' יהודה לאו דוקא כר' יהודה דהא תני רישא סתמא אדם מביא קרבן עשיר על אשמו אלא משום דלא ידעינן מאן ניהו ת"ק ור' יהודה איירי צה תלינן לה בדידיה:

אין בין המודר פרק רביעי נדרים

בתנ"י ו**סורס אם** **סרומוסו** וכו'. מפרש בגמרא^[א]: **】**נומקריב עליון. אם היה כהן אותו שגדר שלא יהנה ממנו יכול להקריב עליו קיני זבין וקיני זבות וכו': **גב' הני כהני**. שמקריבין קרבנות: **שלוחי דידן**. דבעלי קרבן: **הא קא מהני ליה**. שליח לכפר כפרתו ואיזה הדירו שלא

יהנה ממנו: **אלא**. מדקמני מקריב עליו קיני זבין וכו' ש"מ דשלוחי דשמיא ניניהו: **】**וליעטעמי】. אם כן דשלוחי דשמיא ניניהו לימני סתם מקריב עליו קרבנות אלא מדלא קמני אלא קיני זבין וכו' ש"מ דשלוחי דידן ניניהו. ודקשיא לן הא קמניה ליה מריך לא קמניה ליה דבמחוסרי כפרה שאני כי הני דמתני': **דא"ר יוחנן הכל צריכינ דעם**. כל הקרבנות צריכינ שיהו מקריבים בעלים חוץ ממחוסרי וכו': **על בניו ועל צנוטיו הקטנים**. כשהן מחוסרי כפרה דכתיב זאת תורת הוצ וגו'. ונשים 】ה】 צנוטין קרבן צעולה אש"פ שאין להם דעת הס הכי נמי גדולים אין צריכינ להביא כפרתן לדעתן הלכך הואיל ומקריב עליו שלא לדעתו לא מהני ליה דהא לא ידע 】א】 ומותר: **אלא מעסה לר' יוחנן**. דמפיך מוזאת תורת הוצ זין גדול זין קטן 】ה】 הכא נמי מני למימר מהאי קרא נמי: **שמא סתעבר וסמומו**. ודאי. אלמא לאו בת לידה היא: **אמר לך רבי יוחנן**. ההוא קמיה דרב נחמן שלש נשים משמשות במוך קמיה ומעוברת ומניקה קמנה שמא תתעבר ותמות והיא זאת תורת היולדת בין פקחת בין שוטה שכן אדם ימביא קרבן על אשתו שוטה כדברי רבי יהודה 】ה】 דתניא 】ה】 רבי יהודה אומר 】ה】 אדם מביא קרבן עשיר על אשתו וכל קרבנות שחייבת שכך כותב לָהּ ואחריות דאית לָיְךָ עָלַי מִן קדמת דנא מתיב

מביא עליה: **שך נכז לה ואחריוס כו'**. דהכי משמע אחריותא עלי. וכי היכי דהאי מביא קרבן על אשמו יולדת אפילו שוטה כך כל מחוסרי כפרה אין צריכינ דעת ולעולם שלוחי דידן ניניהו:

אם מביא קרבן עשיר על אשמו זין פקחת זין שוטה ולא מערינן דאש"פ שגשגא לעשרי עניה היא דמה שקנתה אשה קנה בעלה אלא כל הקרבנות שחייבת עליה: **שך נכז לה ואחריוס כו'**. דהכי משמע אחריותא עלי. וכי היכי דהאי מביא קרבן על אשמו יולדת אפילו שוטה כך כל מחוסרי כפרה אין צריכינ דעת ולעולם שלוחי דידן ניניהו: אם מביא קרבן עשיר על אשמו זין פקחת זין שוטה ולא מערינן דאש"פ שגשגא לעשרי עניה היא דמה שקנתה אשה קנה בעלה אלא כל הקרבנות שחייבת עליה: **שך נכז לה ואחריוס כו'**. דהכי משמע אחריותא עלי. וכי היכי דהאי מביא קרבן על אשמו יולדת אפילו שוטה כך כל מחוסרי כפרה אין צריכינ דעת ולעולם שלוחי דידן ניניהו: אם מביא קרבן עשיר על אשמו זין פקחת זין שוטה ולא מערינן דאש"פ שגשגא לעשרי עניה היא דמה שקנתה אשה קנה בעלה אלא כל הקרבנות שחייבת עליה: **שך נכז לה ואחריוס כו'**. דהכי משמע אחריותא עלי. וכי היכי דהאי מביא קרבן על אשמו יולדת אפילו שוטה כך כל מחוסרי כפרה אין צריכינ דעת ולעולם שלוחי דידן ניניהו:

שהסמיכו על הפסוקים: לא ילמדנו בקרא. בגמ' מפרש טעמא: אבל בלמד הוא את בנו בקרא. למנה קעביר ואש"פ שמונה על האכל ללמד את בנו שמא היה מואל אחר שהיה מלמדו. בכל מייל דלא עביר לנפשיה למדור בטעמא כל דהו אמר דלא מיקרי הנאה: בגי' אלא מחוסר כפרה שאני. דלא צעין דעת הלכך לאו שליחותיה קא עביר כיון דיכול להקריב בלא דעמו אבל שאר קרבנות דבעי דעת שלוחי דידן ניניה ואסור: דעת. אם ראוהו חייב קרבן אין שמעון יכול להפרישו ולהקריבו שופטו כי ראוהו חוץ ממחוסר כפרה דגלי ביה קרא שהאכל מנא על בניו להמירם בקדשים והכהן מקריבו אש"פ שאינו יודע שהוא של קטן: ואת תורת הוב בין גדול בין קטן. לענין קרבן כתיב וקטן לאו בר דעת הוא להביא קרבן אלא אביו מביא על ידו: כגמא בת לידה היא. וכיון דביולדת לא מאי למידרשיה לרבות קטנה גבי זב ומי לא דרשינן ליה לרבות קטן: שלש נשים משמשות במוך. צריכות לשום מוך בזהו מקום לקלוט את אורע שלא תתעבר: בין פקחת בין שושה. נתי דלא מצינ לרבווי קטנה מרבינן שוטה דגם היא לאו בת דעת היא ובעלה מביא עליה בלא דעתה להמירה בקדשים כדברי רבי יהודה אשתו חייבת כשהיא מחוסרת כפרה או אכלה חלב או אם חייבת אשם אכל לא אם נדרה קרבן דאם כן ולא מאי למימר עניה היא אביו עליה קרבן עני אלא כיון שהוא מחוייב להביא קרבנותיה והוא עשיר תריך להביא קרבן עשיר וכן כל קרבנות שהיא חייבת כשהיא מחוסרת כפרה או אכלה חלב או אם חייבת אשם אכל לא אם נדרה קרבן דאם כן ועוד בכל יום כדי להקטירו: שכך ברבבה לו כל אחרייות דאית לי עיך בן קדמת דנא. כשהבעל מגרשה היא כותבת לו שובר שהיא פורעמו מכל אחריות שהיה לה עליו אלמא כל דבר שהיה עליה בנאחיות היה הבעל חייב קודם שגירשה:

תוספות

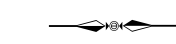
ואין יכול לומר עניה היא ואין לה שום דבר שכן כגזל בכתובתה דאחריות דאית לך עלי מן קדמת דנא דמשמע ליה אפילו שוטה צ"ע מנא ליה הא דמשמע שהוא חייב כל מה שחייבת קודם מזה יא ללמוד דלדס חייב לפרוע חובות אשמו שהיא חייבת קודם שישאלה ולא נראה דכפרך יא נחלינן (ב"ב דף קלט.) איבעיא ליה אי בעל בנכסי אשמו לוקח הו או יורש הו דאי לוקח הו לא יפרע לבעלי חובות של אשמו שלוחיה קודם ואפילו מנכסי מלוג שלם ואם יורש הו יפרע מנכסי מלוג שלם כמו יורש שפורע חובות אביו ממקרקעי ואם כן לא מביע אלא מנכסי מלוג שלם אבל מנכסים של לא יפרע שום דבר. והך בעיא דלוקח הו או יורש הו פסק רבינו שמואל בן כמו של רש"י כגלה מרבינו מנחם דירוש הו ולריך הבעל לפרוע מנכסי מלוג שהנכסה לו אשמו והכי הלכתא שאדס פורע חוב אשמו שהיא חייבת קודם לכן אם יש מעטלעלין או חובות כעין שהנכסה לו אש"פ שירש אינו פורע ממעטלעלין מיהו לאחר תקנות האזויס שאקטו להיות עתה מעטלעלין ממקרקעי וגובה כמותה ממעטלעלין אש"ג דממנה אין לגבות כ"א ממקרקעי כמו כן גם החובות נמי יתפרעו מן המעטלעלין דכל הדיון הנהיג בקרקעות נוטה ממעטלעלין והא דלמר הכא כל קרבנות שהיא חייבת דוקא בקרבנות אכל חוב לא יפרע אלא ממה שהנכסים לו כיוון דירוש הו ומעטלעלין בקרקעות עתה שיעורבש על אותן נכסים אין יכולת בדי הבעל להפקיען אכל יומר ממה שהנכסים לו (ואינו פורע) וקרבנותיה נמי דוקא קרבנות חובת אכל לא נדרים וגבותו ואם לאחר נישואין ונדרה קרבן לא ישלם נדריה דאם לא כן יכולה להחריב בעלה. והכי משמע ביורושלמי. גרסא אחרת אם פטרה אינו חייב וה"פ כל קרבנות שהיא חייבת כשהיא מחמייו חייב לפרוע ולפיכך אם פטרה שגירשה אינו חייב שכן כמנה בשובר של כמותה והתקבלתי כמותי ואחריות דאית לי עליך מן קדמת דנא ולגירסא זו אינו חייב לשלם כלום מקודם נישואין:

אין בין המודר פרק רביעי נדרים

מסורת הש"ס

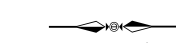
רש"י

א) יומא יט. קדושין כג:
ב) ונוע' תוס' סנהדרין סט.
ג) ד"ה דינעט, א) בימות כי: ק. נדה מה. כתובות לג. [מספסת מדה פ"ב],
ד) נסיומא דמילתא שך תוכנ לה כי ליתא בנשטה וד"ה ספיר גרסי' דתניא,
ה) נגעיס פי"ד [מ"ב] צ"מ קד. מיר כד. [מספסתא כתובות פ"ד, ו] [לקמן לו: א] [ויומא דף יט,],
ז) [עין היטב בנש"י צ"מ קד. ד"ה אדם מביא וכו' וד"ה כל הקרבעות כי וד"ה ה"ג לה כתיב וכו' תמא' מסוין כג' ה"רין דהאא ועי' גי' ה"רש' בנשטה י"ב פי"ד דנגעיס ועי' מיר כד. אמר ר"ח רבנן היא דאי כ"ד ר' יהודה היא וכו' דתנא ר"י אומר אדם מביא קרבן עשיר וכו' ע"ש כל הסוגיא וליען: ב) [עין לקף שאח"ן].

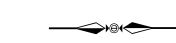
הגהות הב"ח

א) גמ' דתנן ומקריב וכו' שלוחי דידן הוי הא קא מהני ליה:
ב) רש"י ד"ה על בניו וכו' ונשים נמי מביא וכו' שאין להם דעת נמי הוי הדיון נמי כיצ' כלומר שלא לדעתן:
ג) בא"ד לא ידע המודר הס"ד:
ד) ד"ה אלא וכו' הכי נמי וכו' מהאי קרא הס"ד ומיכת נמי נמחק:

גליון הש"ס

בבב"ח ד"ה וספילוי מדרש' דפצות וכו'. עיין ר"ה דף כח ע"א ונעוירי אכן שם ד"ה ונשפיר:
ד"ה איבעיא להו וכו'. מסתני' או מביייתא. עיין לקמן דף ע"ב ע"א דב"ח ד"ה ולענין:
ד"ה משמשות במוך וכו' כגמא שחלד. עיין כסדרי טעירה במי' למסכת נדה דף נב ע"ב ד"ה ועד דלמקטין:

פירוש הרא"ש

בתנ"י ומקריב עליו קיני זבין וקיני זבות. כהן ששיר את ישראל הנאה ממנו יכול להקריב קרבנותיו זב וזבה מציאין שמי מוריס ואסור: דעת. אם ראוהו חייב קרבן אין שמעון יכול להפרישו ולהקריבו שופטו כי ראוהו חוץ ממחוסר כפרה דגלי ביה קרא שהאכל מנא על בניו להמירם בקדשים והכהן מקריבו אש"פ שאינו יודע שהוא של קטן: ואת תורת הוב בין גדול בין קטן. לענין קרבן כתיב וקטן לאו בר דעת הוא להביא קרבן אלא אביו מביא על ידו: כגמא בת לידה היא. וכיון דביולדת לא מאי למידרשיה לרבות קטנה גבי זב ומי לא דרשינן ליה לרבות קטן: שלש נשים משמשות במוך. צריכות לשום מוך בזהו מקום לקלוט את אורע שלא תתעבר: בין פקחת בין שושה. נתי דלא מצינ לרבווי קטנה מרבינן שוטה דגם היא לאו בת דעת היא ובעלה מביא עליה בלא דעתה להמירה בקדשים כדברי רבי יהודה אשתו חייבת כשהיא מחוסרת כפרה או אכלה חלב או אם חייבת אשם אכל לא אם נדרה קרבן דאם כן ולא מאי למימר עניה היא אביו עליה קרבן עני אלא כיון שהוא מחוייב להביא קרבנותיה והוא עשיר תריך להביא קרבן עשיר וכן כל קרבנות שהיא חייבת כשהיא מחוסרת כפרה או אכלה חלב או אם חייבת אשם אכל לא אם נדרה קרבן דאם כן ועוד בכל יום כדי להקטירו: שכך ברבבה לו כל אחרייות דאית לי עיך בן קדמת דנא. כשהבעל מגרשה היא כותבת לו שובר שהיא פורעמו מכל אחריות שהיה לה עליו אלמא כל דבר שהיה עליה בנאחיות היה הבעל חייב קודם שגירשה:

שהסמיכו על הפסוקים: לא ילמדנו בקרא. בגמ' מפרש טעמא: אבל בלמד הוא את בנו בקרא. למנה קעביר ואש"פ שמונה על האכל ללמד את בנו שמא היה מואל אחר שהיה מלמדו. בכל מייל דלא עביר לנפשיה למדור בטעמא כל דהו אמר דלא מיקרי הנאה: בגי' אלא מחוסר כפרה שאני. דלא צעין דעת הלכך לאו שליחותיה קא עביר כיון דיכול להקריב בלא דעמו אבל שאר קרבנות דבעי דעת שלוחי דידן ניניה ואסור: דעת. אם ראוהו חייב קרבן אין שמעון יכול להפרישו ולהקריבו שופטו כי ראוהו חוץ ממחוסר כפרה דגלי ביה קרא שהאכל מנא על בניו להמירם בקדשים והכהן מקריבו אש"פ שאינו יודע שהוא של קטן: ואת תורת הוב בין גדול בין קטן. לענין קרבן כתיב וקטן לאו בר דעת הוא להביא קרבן אלא אביו מביא על ידו: כגמא בת לידה היא. וכיון דביולדת לא מאי למידרשיה לרבות קטנה גבי זב ומי לא דרשינן ליה לרבות קטן: שלש נשים משמשות במוך. צריכות לשום מוך בזהו מקום לקלוט את אורע שלא תתעבר: בין פקחת בין שושה. נתי דלא מצינ לרבווי קטנה מרבינן שוטה דגם היא לאו בת דעת היא ובעלה מביא עליה בלא דעתה להמירה בקדשים כדברי רבי יהודה אשתו חייבת כשהיא מחוסרת כפרה או אכלה חלב או אם חייבת אשם אכל לא אם נדרה קרבן דאם כן ולא מאי למימר עניה היא אביו עליה קרבן עני אלא כיון שהוא מחוייב להביא קרבנותיה והוא עשיר תריך להביא קרבן עשיר וכן כל קרבנות שהיא חייבת כשהיא מחוסרת כפרה או אכלה חלב או אם חייבת אשם אכל לא אם נדרה קרבן דאם כן ועוד בכל יום כדי להקטירו: שכך ברבבה לו כל אחרייות דאית לי עיך בן קדמת דנא. כשהבעל מגרשה היא כותבת לו שובר שהיא פורעמו מכל אחריות שהיה לה עליו אלמא כל דבר שהיה עליה בנאחיות היה הבעל חייב קודם שגירשה:

ואין יכול לומר עניה היא ואין לה שום דבר שכן כגזל בכתובתה דאחריות דאית לך עלי מן קדמת דנא דמשמע ליה אפילו שוטה צ"ע מנא ליה הא דמשמע שהוא חייב כל מה שחייבת קודם מזה יא ללמוד דלדס חייב לפרוע חובות אשמו שהיא חייבת קודם שישאלה ולא נראה דכפרך יא נחלינן (ב"ב דף קלט.) איבעיא ליה אי בעל בנכסי אשמו לוקח הו או יורש הו דאי לוקח הו לא יפרע לבעלי חובות של אשמו שלוחיה קודם ואפילו מנכסי מלוג שלם ואם יורש הו יפרע מנכסי מלוג שלם כמו יורש שפורע חובות אביו ממקרקעי ואם כן לא מביע אלא מנכסי מלוג שלם אבל מנכסים של לא יפרע שום דבר. והך בעיא דלוקח הו או יורש הו פסק רבינו שמואל בן כמו של רש"י כגלה מרבינו מנחם דירוש הו ולריך הבעל לפרוע מנכסי מלוג שהנכסה לו אשמו והכי הלכתא שאדס פורע חוב אשמו שהיא חייבת קודם לכן אם יש מעטלעלין או חובות כעין שהנכסה לו אש"פ שירש אינו פורע ממעטלעלין מיהו לאחר תקנות האזויס שאקטו להיות עתה מעטלעלין ממקרקעי וגובה כמותה ממעטלעלין אש"ג דממנה אין לגבות כ"א ממקרקעי כמו כן גם החובות נמי יתפרעו מן המעטלעלין דכל הדיון הנהיג בקרקעות נוטה ממעטלעלין והא דלמר הכא כל קרבנות שהיא חייבת דוקא בקרבנות אכל חוב לא יפרע אלא ממה שהנכסים לו כיוון דירוש הו ומעטלעלין בקרקעות עתה שיעורבש על אותן נכסים אין יכולת בדי הבעל להפקיען אכל יומר ממה שהנכסים לו (ואינו פורע) וקרבנותיה נמי דוקא קרבנות חובת אכל לא נדרים וגבותו ואם לאחר נישואין ונדרה קרבן לא ישלם נדריה דאם לא כן יכולה להחריב בעלה. והכי משמע ביורושלמי. גרסא אחרת אם פטרה אינו חייב וה"פ כל קרבנות שהיא חייבת כשהיא מחמייו חייב לפרוע ולפיכך אם פטרה שגירשה אינו חייב שכן כמנה בשובר של כמותה והתקבלתי כמותי ואחריות דאית לי עליך מן קדמת דנא ולגירסא זו אינו חייב לשלם כלום מקודם נישואין: